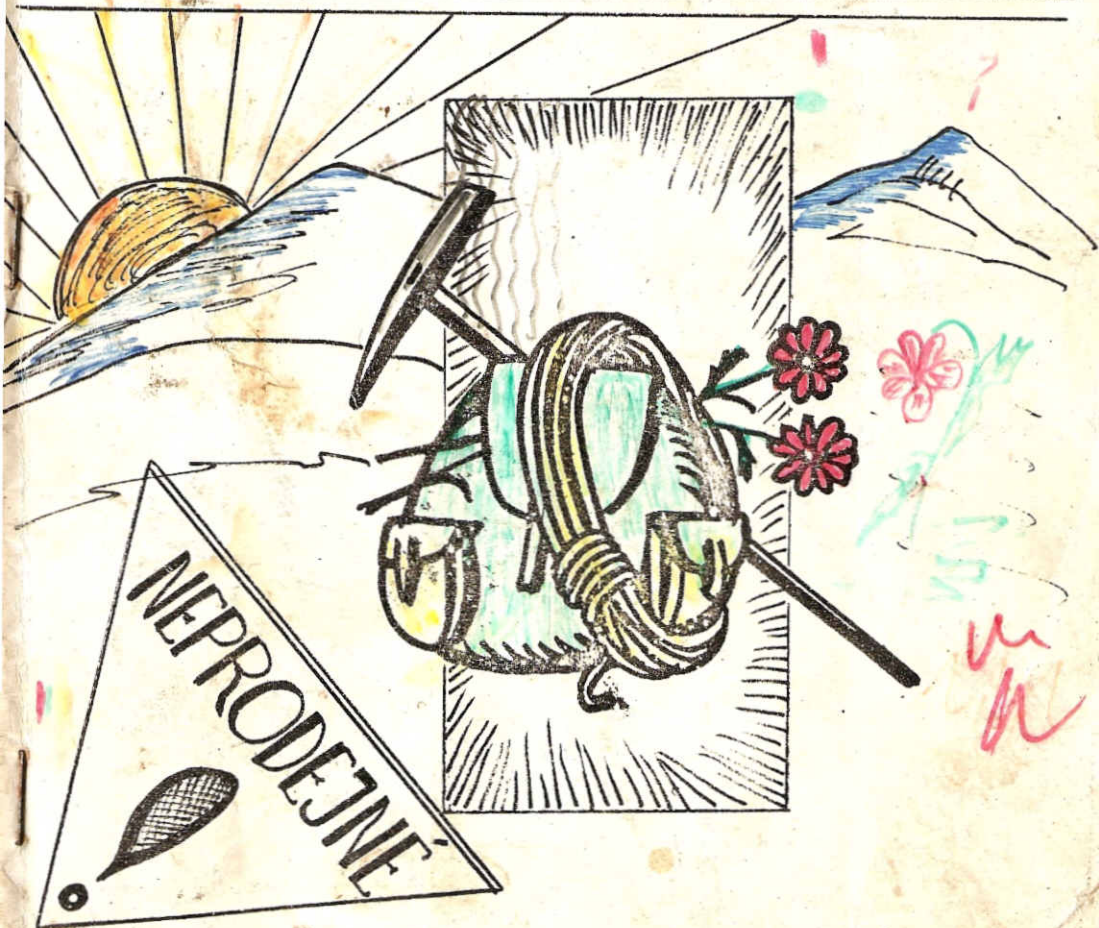

ostatní nepískovcové oblasti

HOROLEZECKÝ PRŮVODCE

Jižní Čížkovy kameny
a přílehlé oblasti.

Po ústupu třetihorního moře ze severních a severovýchodních Čech zůstaly jen usazeniny ztvrdlé tlakem sloupce mořské vody v kompaktní hmotu složenou z nánosů jemných křemičitých písků a odumřelých rostlin a živočichů. Tuto oblast geologicky ojedinělou a vzácnou nazýváme Severočeskou křídovou tabulí. Dnes již tato tabule není souvislá, neboť působením povětrnostních vlivů, mrazu, deště, větru, slunečního tepla a povrchového vrásnění, se měkčí vrstvy rozdrotily a byly odplaveny do nižších poloh. Tvrdší části přečkaly až do dnes a vytvářejí rozmanitá souskalí s příkrými srázy a nespočetné množství fantasticky tvarovaných věží.

Vedle světoznámých Prachovských, Českosaských a Adršpachsko-Teplických skalních oblastí jsou méně známé a neprávem opomíjené skalní oblasti, neméně půvabné a mnohdy i vhodnější pro rekreaci a odpočinek než přelidněné oblasti všeobecně známé.

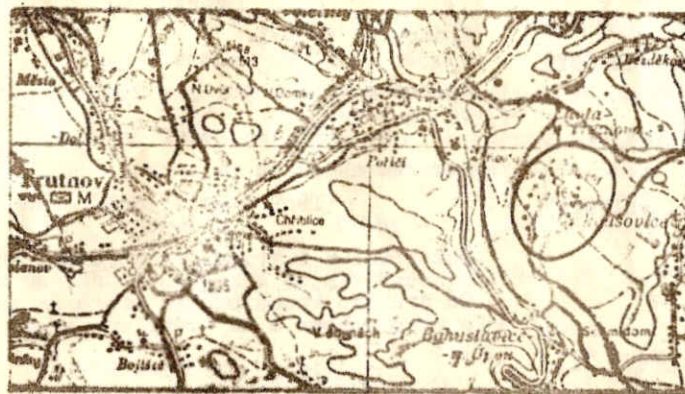
Protože za poslední léta vzrůstá návštěvnost i v těchto oblastech, bylo nutno vydat místního (prozatímního) horolezeckého průvodce.

V našem průvodci je zahrnuta lokalita jižních Čížkových skal a nejbližších možných cvičných terénů, i když mnohdy zdaleka nepřipomínají typicky bílé stěny skal pískovce křídového.

Hřeben Čížkových skal, po jehož úpatí běží pás okrajovek, je již z daleka vidět. Poštěstí-li se vám stanout na vrcholu hřebene, budete uchvázeni jedinečnou a nebývalou podívanou na defilující horské masivy Krkonoš, bližších kýchor a pod nimi se krčící městy a dědinami.

Přístupových možností je několik. Jelikož však je tato oblast přírodní rezervací, je nanejvýš nutné, aby lezci i ostatní používali jen vyznačených chodníků a značkových turistických cest.

Od Trutnova se nejspíše dostanete autobusem místní dopravy. Od konečné vás povede modrá turistická značka přes Lhotu až na hřeben Čížkových kamenů. Od Úpice se dostanete taktéž po značené turistické cestě, nebo autobusem do Bohuslavic a pak vzhůru přes osadu Sedmidomí a po lesních cestách na hřeben.

Zvláštnosti a technické údaje

Lezení v této oblasti je dáno pravidly sportovního pískovcového lezení s výjimkou pokusů o zimní stěnové přechody, kde je povolena velehorská výzbroj s výjimkou použití expanzních skob (noplů).

Směry prvovýstupů jsou označeny šipkou s číslem ve formě zlomku, z nichž římská čísla udává obtížnost a arabská pořadové číslo, na př.: A VIIc/28.

Pro značně malou reálnou výšku se prvolezci rozhodli upravit zde klasifikaci tak, že je v průměru o dva stupně vyšší než normální klasifikace užívaná na pískovcových věžích.

Všechny nové prvovýstupy (pouze obtížnostní stupeň) označte barvou a podrobné technické údaje (název cesty, obtížnostní stupeň, popis cesty, čísla dvou sousedních cest, datum výstupu, jména lezců) pošlete ihned na adresu horolezecké sekce v Trutnově, aby mohly být ještě zahrnuty do druhého doplněného vydání průvodce.

"HORE ZDAR"

oblast "JIŽNÍ ČIŽKOVY KAMENY"

- II/1 Stará cesta (1963 - neznámí lezci)
Sokolíkem na římsu, odtud doprava, pře-
padem do ubíhajícího ramene a jím na vr-
chol.
- V/2 Cesta posledního kroku (1970 - František Otrádovský,
Petr Najman)
Převíslou spárou na vrchol.
- III/3 Komín (1970 - František Otrádovský,
Petr Najman)
Komínem a spárou na vrchol.
- III/4 Nečekaná (1969 - Josef Osif, Josef Vo-
děradský)
Spárou na vrchol.
- II/5 Průchodová (1967 - Josef Osif)
Spárou do průchodu, jím doprava a leh-
ce na vrchol.
- II/6 Převíslá (1970 - Josef Osif)
Komínem a spárou na vrchol.
- V-VI/7 Telegraf (1969 - Josef Osif, Josef Vo-
děradský)
Sokolíkem k 1.kruhu. Zářezem pod převis.
Nahopnutím do sokolíku k druhému kruhu.
Od druhého kruhu buď po hraně na vrchol
a nebo doleva a na vrchol.
- III/8 Kout "X" (1965 - Oldřich Nývlt)
Koutem pod balvan a přes něj na vrchol.

- VIIa/9 Upíří spár (1969 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Hladkou, mírně převislou stěnou kolem dvou
kruhů na vrchol.
Tato cesta tvořila po dlouhý čas jeden
z mnoha problémů v této oblasti.
- II/10 Lišejníkův komín (1965 - Oldřich Nývlt)
- II/11 Komín (1969 - Josef Voděradský)
- V/12 Veselá hraná (1968 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Hranou na vrchol.
- V/13 Hokejka (1970 - Josef Osif)
Zahnutou spárou do stěny a jí na vrchol.
- V/14 Zimní pětka (1967 - Oldřich Nývlt, Jiří Fi-
ala)
Stěnou do díry, traverz vlevo za hranu
do žlábků a jím na vrchol.
1969-(Josef Voděradský, Josef Osif)
- V. variant:
V/15 Spára (1969 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Spárou na vrchol.
- Jediná (Eminentní Pumprdent) (neznámí prvolezci, neklasifikov.)
Asi tři metry vysoká věžička na jejímž vr-
cholu je osazena vrcholová schránka.
- II/16 Xantipa (1969 - František Otrádovský)
Traverz na hranu a do stěny a jí na vrch.
- II/17 Variace (1969 - Oldřich Nývlt)
Spárou na balkon a dále po II/16.
- III/18 Motiv (1970 - Josef Osif)
Středem souvislé stěny na vrchol.
- III/19 Převíslý komín (1970 - František Otrádovský,
Petr Najman)
- II/20 Tunelová (1968 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Komínem do díry a jí na vrchol.
- IV. variant:
(1971 - Josef Osif, Najman Petr)
Z díry traverz doleva do spárky a na vrch.
- III/21 Koutová (1967 - Vladimír Janoušek, Oldř.
Nývlt)
Koutem k borovici a stěnou na vrchol.
- V. variant:
(1969 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
- III/22 Dík (1969 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Cesta souběžná s Koutovou a se společnou
horní partií.
- V/23 Rebus (1969 - Josef Voděradský, Josef
Osif)
Nástup poněkud více vpravo od Díku. Tra-
versem doleva kolem hodin, Koutovou na vrch.

III/24 Dívčí

(1967 - Helena Zatečková, Oldřich Nývlt, Vladimír Janoušek)

Komínem na plošinku a pravou spárou lehce k vrcholu.

V. variant:

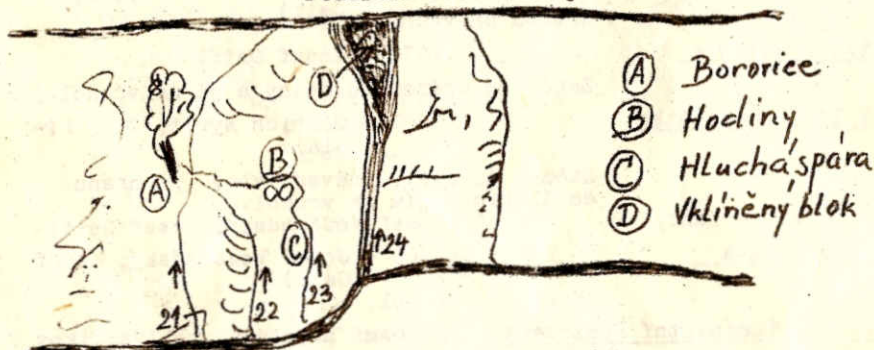
(1971 - Josef Osif, Libor Voděradský)

Komínem na plošinku a levou převislou spárou na vrchol.

II/25 Bludiště

(1969 - Josef Voděradský)

Použitím všech možných variantů na vrch.

- (A) Borovice
- (B) Hodiny
- (C) Hluchá spára
- (D) Vklíněný blok

II/26 Snobská

(1969 - Josef Osif)

Přechod Dívčí, Rebusem a Koutovcu.

III/27 Přechod

(1969 - Josef Voděradský, Josef Osif)

S oběma vrcholovými varianty.

I/28 Schody

(1970 - Josef Voděradský, Josef Osif)

Nejlehčím rajbuňkem na světě na vrchol.

III/29 Překrásná

(1968 - Josef Osif, Milan Zumr)

Traverz po lávce pod spirálou a sokolíkem na vrchol. Eleganťní lezení.

III/30 Koňadří

(1967 - Jiří Fiala, Oldřich Nývlt)

II/31 Spáry

(1969 - Josef Voděradský)

II/32 Komín

(1969 - Josef Osif)

VII/33 Palachovka

(1970 - Josef Voděradský, Josef Osif)

Stěnou ke kruhu, traverz vpravo a stěnou na vrchol.

VII. variant:

(1970 - Libor Voděradský, Josef Osif)

Od kruhu přímo na vrchol.

V/34 Tajná

(1969 - úpičtí lezci)

Od jeskyně traverz na římsu a k prvnímu kruhu, na hranu a k druhému kruhu. Odtud lehce na vrchol.

V/35 Variant

(1970 - Josef Voděradský)

Přímo přes převis na římsu.

III/36 Komín

(1969 - Josef Osif, Jiří Lokvenc)

Komínem pod blok, přes něj na plošinku a stěnou na vrchol.

V/37 Dieta

(1967 - Jiří Fiala, Oldřich Nývlt)

Z jeskyňky přes zúžení na vrchol.

III/38 Komín

(1967 - František Otrádovský)

VII/39 Supr. stěna

(1972 - Otakar Hála, Josef Osif)

b

Nástup u šipky, stěnou k hlubokému vodorovnému zářezu. Dále postup při pravé straně stěny. (Použití hrany je zakázáno!) Od dalšího vodorovného zářezu středem stěny, ke kruhu a kolmo na vrch.

Zatím nejobtížnější lezení v této oblasti.

V-VI/40 Hrana

(1969 - úpičtí lezci)

Stěnou ke kruhu, po hraně na plošinu a stěnou na vrchol.

III/41 Spára

(1970 - Jan Kuril, Josef Osif)

III/42 Spára

(1969 - Josef Osif)

V/43 Tatarský řílíř

(1970 - Josef Voděradský, Josef Osif)

Po hraně na plošinku, doprava do stěny a na vrchol.

V/44 Transport

(1970 - Josef Voděradský)

Středem stěny na vrchol.

III/45 Autostráda

(1970 - Josef Voděradský, Josef Osif)

Po lavicích na balkon, pak po hraně na vrchol.

V/46 Dědkova hrana

(1970 - Josef Osif)

Po hraně až na vrchol.

II/47 Spára

(1967 - Josef Osif)

Nástup v koutě ke koutové spárce a jí na vrchol.

VI/48 Obrovský převis

(1971 - Otakar Hála, J. Osif)

Koutem pod převis, odtud přes něj na vrch.

II/49 Oltář

(1967 - Jiří Fiala, Oldřich Nývlt)

Po sokolících na vrchol.

II/50 Poslední

1969 - (Josef Voděradský, J. Osif)

Středem stěny na vrchol.

IV/51 Čelní

(1972 - Petr Najman - solo)

Nástup na balvanu. Vdírách k sokolíkovému zářezu. Odtud na hranu a po ní přes převis na vrchol.

" OSTATNÍ NEPÍSKOVCOVÉ OBLASTI "

Žebrák (Žába) - u železničního přejezdu mezi Chvalčí a Petříkovicemi.

II Stará cesta (1967 - Oldřich Nývlt)

Nástup na náhorní straně. Traverzem po lávce do údolní stěny, odtud přes boule a spárkou přímo k vrcholu. Tato cesta, je-li pokryta ledem, se stává téměř nelezitelná.

VII Mastná (1970 - Otakar Hála, František Otradovský, Petr Najman, Josef Osif)

Nástup v údolní partii. Postup šikmou boulovitou stěnou přes velký a malý převis ke kruhu, odtud mírně doprava a stěnkou na vrchol.

V Krvavá (1971 - František Otradovský, Petr Najman, Otakar Hála, Josef Osif)

Nástup vpravo od údolní stěny. Koutovou spárou až na její konec, odtud doprava do stěny a vrcholovou částí Mastné na vrchol.

Trutuv Drak - u Vebrový chaty.

VI Údolní (1967 - Jiří Umlauf, Oldřich Nývlt)

Nástup spárou v údolní stěně, kolem dvou kruhů stěnou a trhlinou v hlavě Draka až na vrchol. D o p o r u č u j e m e p ř i l b u !

V Rýchorská (1967 - Vladimír Janoušek, Vlad. Holomníček)

Po pravé náhorní straně kolem skoby a napojením na Údolní k vrcholu.

V Varianta (1968 - Piskoř, Milan Fenik)

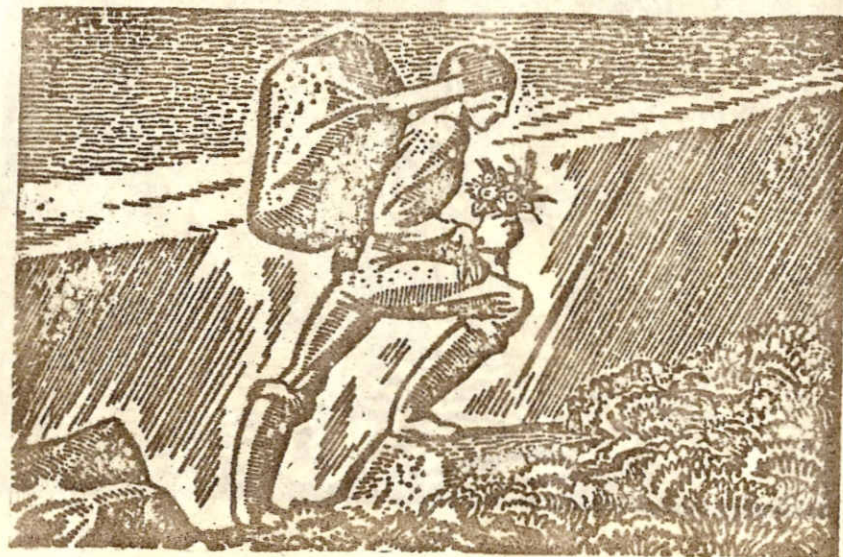
Pravou náhorní hranou přímo k vrcholu.

III Do třetice (1967 - Oldřich Nývlt, Fiala J.)

Levou náhorní spárou k borovici, odtud lezením na tření ke slanovacímu kruhu a dále na vrchol.

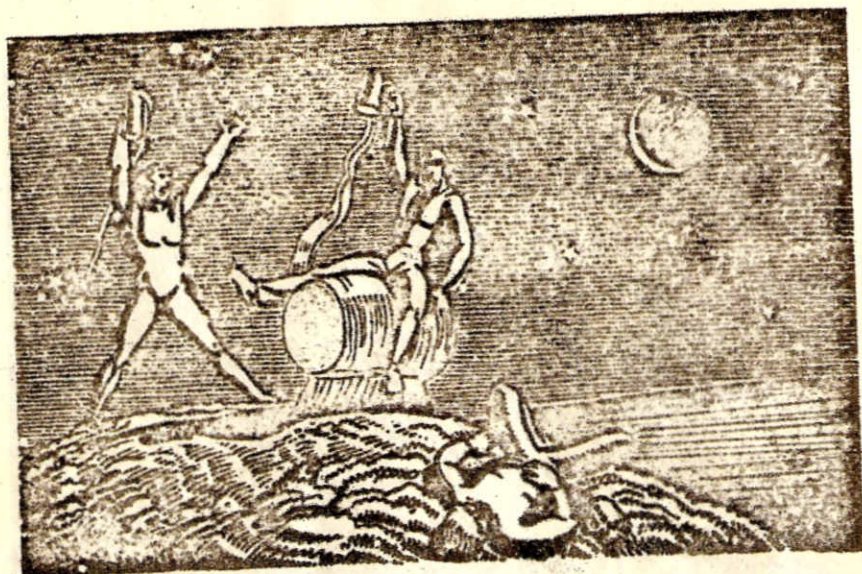
IV Vráska (1971 - Oldřich Nývlt, Melanie Klečková)

Pravou náhorní spárou přímo k borovici. P o z e r s o l i !

Průvodce vás provází především po lokalitě jižních Čížkových kamenů, avšak neopomeňte navštívit neméně půvabné prostředí Kozích kamenů (severních Čížkových), které v minulosti byly cílem mnoha výletů a procházek. Neopomeňte také zavítat na opukový hřeben nad Petříkovicemi, který začíná u železničního přejezdu mezi Petříkovicemi a Chvalčí věžičkou zvanou dřívě Žába, nyní Žebrák a končí u Vebrový chaty překrásnou věží zvanou Trutuv Drak s nejsnadnějším přístupem od osady Nové Dvory u Trutnova. V nejbližším okolí Trutnova jsou však nejzajímavější a sportovně nejhodnotnější skály jižní Čížkovy, které jsou a budou ideálním cvičným terénem pro všechny lezce především z nejbližšího okolí.

Přejeme všem lezcům aby se jim v této oblasti líbilo a věříme, že jejich nové výstupové cesty budou ještě hezčí a obtížnější než naše.

*Zreme Vás
na příjemné posezení
do moderního hotelu*

SKALNÍ MĚSTO

Adršpach

